

**Asunto Oy Törninpyörä
Satamakatu 11
57130 Savonlinna**

Lasten maailma Satamakadulla

Pirkko Muikku_Werner:

Hei,

etsin vanhoja valokuvia, mutta ainoa löytämäni oli tosi pahasti ruttuinen, eikä siitä saa mitään selvää.

Talomme oli oikea lasten paratiisi. Täytin 7 vuotta muuton aikoihin. Meitä oli paljon, sekä tyttöjä että poikia. Meistä ilmeisesti lähti aika paljon ääntä; muistelen että lähellä olevasta sairaalasta olisi valitettu. Koko alapiha oli käytettävissämme, koska autoja ei vielä ollut kuin muutamia. Myös yläpihalla, autotallien katosta katsoen vasemmalla (talo siis selän takana) olevalla aidalla meillä oli oiva hyllykkö, jossa säilytimme (koti)leikkeihin tarvittavaa esineistöä.

Asunto Oy Törninpyörä
Satamakatu 11
57130 Savonlinna

Ennen kaikkea muistan erilaiset pelit, joita ei valitettavasti enää pelata. "Värissä" sai ottaa askelen eteenpäin, jos oli jossain vaatteessa kyseistä väriä. Jossain pelissä siirryttiin eteenpäin, ja se jonka liike huomattiin, joutui vuorostaan "paljastajaksi". Pelattiin pesäpalloa, sulkapalloa, perspalloa, polttopalloa, seinäpalloa (iso pallo ja erilaisia käsien ja jalkojen yhdistelmiä pallon liikuttamiseen erilaisilta etäisyyksiltä), hypättiin ruutua ja narua, leikittiin piilosta (mm. kymmenen tikkua laudalla) . Olimme aika poikamaisia. Rissasen "Lypöllä" oli käsi kipsissä, ja silti piti pelata pesäpalloa, ja kun joku löi hänen kipeään käteensä, sisukas tyttö puri hampaat yhteen, eikä yhtäkään kyyneltä vuotanut. Muistan pelästyttäneeni äitini kiipeämällä paloportaita lähes neljänteen kerrokseen, jossa asuimme. Nykyisin korkeapaikankammosta kärsivänä ihmettelen, mihin tuo uskallikko on kadonnut!

Karvosen tädin (kaikkia kutsuttiin siihen aikaa sediksi ja tädeiksi) hahmo on jäänyt mieleen. Poliittisesti epäkorrektisti häntä pidettiin "vanhanapiikana" - joka inhosi lapsia. Sana oli varmaan tarttunut vanhempien puheista. Leikimme mielellämme myös rappukäytävässä, ja Karvonen lähti useampaan otteeseen peräämme ja me kirmasimme karkuun.

Vaikka pelkkä piha oli ihana, sataman puisto oli oiva jatke: kesällä siinä oli kiikku ja karuselli ja taisi olla hiekkalaatikkokin ja talvella liukukmäki. Siihen maailman aikaan ei pelätty ilmeisesti mitään, sillä me vietimme paljon aikaa myös kasinonsaarilla, jonne - varsinkin takasaarelle - rakensimme majoja. Ja vähän myöhemmin vakoilimme rakastuneita pareja, josta isosiskoni meille rähjäsi; hän oli 5 vuotta meitä vanhempi ja olimme hänen mieltään ällöttäviä kakaroita.

Muistan kun alapuolellamme olevaan asuntoon muuttivat Salliset (säveltäjä Sallisen vanhemmat). Heillä oli poika (jo nuori mies), muistaakseni Pentti, johon me "pikkulikat" olimme ihastuneita. Hän oli voittanut jonkin (iskelmä)laulukilpailun ja lattian läpi kuulinkin hänen laulavan. Meidän mielestämme hän näytti Elvikseltä!

Kun olimme jo yli kymmenen, muistan kuinka usein kokoonnuimme meille "pikkuhuoneeseen" (jossa nukuimme sisareni kahdestaan!); meitä saattoi olla lähes kymmenen henkeä. Nauhoitimme lauluamme yms. Päiväkirjani varastettiin (tosin myös palautettiin) kerran, mikä oli noloa, koska siihen oli kirjattu, kehen olin ihastunut. Vanhempieni mielestä oli hyvä pitää meidät silmiensä alla!

En muista ketään kiusatun, mutta ehkä muistot ovat kultaantuneet. Lapsuus oli varmasti osittain onnellinen juuri siksi, että tilaa ja seuraa oli. Vaikka luin paljon ja erittäin ujona (kukaan ei enää usko tätä) viihdyin hyvin myös yksin, varmaan osa sosiaalisista taidoista kehittyi noina aikoina.

**Asunto Oy Törninyö
Satamakatu 11
57130 Savonlinna**

Paljon aikaa vietin katselemalla ikkunasta ulos. Meillä oli olohuoneesta upea näköala. Vieläkään en voisi asua paikkakunnalla, jossa ei olisi vettä riittävästi.

Kohosen kampaamosta muistan sen, että tyttäreille, muistaakseni Helenalle, oli ostettu "kiinanapalatsikoiria", josta hän ei sitten pitänyt ja joka maatai lötkötti kuin lelu-koira aina kampaamon ikkunassa. RIOsta puhuttiin aina R-kymppinä, ja ilmeisesti se ei ollut kovin "hienon" väen paikka. Aika juopuneisiin asiakkaisiin saattoi törmätä jo iltapäivällä.

Paljon varmaan palautuisi mieleen, jos muistelisit jonkun kanssa.

Hyvää alkanutta vuotta toivottaa
Pirkko